

CBE 064-2014 verzoek om toets met onvoldoende te beoordelen**UITSPRAAK**

in het geding tussen X te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

de Examencommissie van de faculteit Medische Wetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de afwijzing van het verzoek om een toets met een onvoldoende te beoordelen

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 27 januari 2014, waarin het verzoek van appellante om de voortgangstoets (VGT) van februari 2014 met een onvoldoende te beoordelen afwijst.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 22 mei 2014 waarbij appellante is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon Y en Z, respectievelijk voorzitter en ambtelijk secretaris..

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante verzoekt verweerder per email van 21 januari 2014 haar vierde VGT van het vijfde jaar met een onvoldoende te beoordelen. Per email van 27 januari 2014 wijst verweerder dit verzoek af. Bij brief van 26 maart 2014, ontvangen op 31 maart 2014, dient appellante een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de afwijzing van haar verzoek. Er vindt geen schikkingsgesprek plaats. Op 29 april 2014 dient verweerder een verweerschrift in.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting aangegeven komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante zit nu in het zesde jaar van haar studie Geneeskunde, en heeft tot nu toe nominaal gestudeerd. Appellante heeft dit jaar, M2, drie VGT met een voldoende afgesloten. De vierde VGT kan appellante niet maken, omdat ze voor een coschap tropengeneeskunde in Afrika verblijft. Appellante heeft verweerder verzocht om de vierde VGT met een onvoldoende te beoordelen, net zoals een student die afwezig is wegens ziekte een onvoldoende krijgt. Appellante heeft er in M1 voor gekozen om dat jaar te starten met haar Wetenschappelijke Stage. Toentertijd waren de regels zo dat er gedurende de Wetenschappelijke Stage geen VGT gemaakt mochten worden. Nu mag dat wel. Als het verzoek van appellante niet wordt gehonoreerd, zal zij enkele maanden studievertraging oplopen. Het lijkt erop dat, ondanks het feit dat de RUG graag studenten wil die nominaal studeren en zich ook internationaal oriënteren, ziek zijn gehonoreerd wordt, terwijl de student die door omstandigheden, zoals het niet mogen maken van de toetsen tijdens de Wetenschappelijke Stage en een coschap in het buitenland, wordt afgestraft met een vertraging in de studie. Tot slot verzoekt appellante het College om het bestreden besluit te vernietigen en haar verzoek om een onvoldoende van de vierde VGT van februari 2013 alsnog te honoreren.

Verweerder heeft zich ter zitting, en blijkens zijn verweerschrift, als volgt verweerd. Tijdens de masteropleiding zijn studenten verplicht om 12 VGT af te leggen, te weten vier per studiejaar. Appellante is op 1 september 2011 M1 begonnen met haar Wetenschappelijke Stage. In de studie jaren 2010-2011 en 2011-2012 mochten studenten inderdaad geen VGT maken tijdens de Wetenschappelijke Stage. Deze regeling is destijds op verzoek van studievereniging Promed en Panacea tot stand gekomen. Om het tekort voor VGT in M3 te compenseren krijgen studenten

eerst de Wetenschappelijke Stage hebben gedaan vrijstelling voor het afleggen van de eerste twee VGT in M3. Dit aantal vrijstellingen is gelijk aan die van de studenten die de Wetenschappelijke Stage in M3 krijgen als zij de Wetenschappelijke Stage in het buitenland doen. Voor geen enkele student geldt dat er voor meer dan twee VGT vrijstellingen worden verleend. Voor het vaststellen van het eindniveau M3 zijn er minimaal twee VGT met een voldoende nodig op het eindniveau van de opleiding. Verweerder heeft een beoordelingstabel voor M3 vastgesteld bij vrijstelling van een van twee VGT in M3. Op de laatste twee VGT moet minimaal een voldoende worden behaald op meetmoment 23 en 24 (vrijstelling wordt verleend voor de meetmomenten 21 en 22).

De beperking van deze regel is dat er geen mogelijkheid meer is om een vrijstelling te krijgen als de student ook nog een extra naar het buitenland wil (bijvoorbeeld voor een coschap in Afrika) in een periode waarin een VGT is geprogrammeerd. Een vertraging door het missen van een VGT kan worden voorkomen door een goede planning van de stage buiten de vastgestelde data van de VGT om. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het verlenen van meer van twee vrijstellingen ten koste gaat van een goede bewaking van de ontwikkeling van kennis in de eindfase van de opleiding. Een toets die niet gemaakt is kan niet worden beoordeeld, ook niet met een onvoldoende. Verweerder ziet geen zwaarwegende gronden om een uitzondering te maken voor appellante en verzoekt tot slot verweerder om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

In de eerste plaats dient het College zich ervan te vergewissen of het beroep van appellante ontvankelijk kan worden verklaard. Het bestreden besluit is gedateerd op 27 januari 2014. Het beroep van appellante is door het College ontvangen op 31 maart 2014. De beroepstermijn bedraagt op grond van artikel 6:7 Awb zes weken. In onderhavig geval liep de beroepstermijn aldus af op 11 maart 2014. Appellante heeft haar beroepschrift na deze datum ingediend. Het College onderzoekt of er een verschoonbare reden is voor deze termijnoverschrijding. Het College constateert dat onderaan het bestreden besluit, noch in het bestreden besluit, ten onrechte geen rechtsmiddelenclausule staat vermeld. Appellante heeft gedurende de beroepstermijn emailcontact gezocht met de heer Buist over het bestreden besluit. Deze twee omstandigheden tezamen maken dat er een verschoonbare reden is voor de termijnoverschrijding. Het College verklaart appellante dan ook ontvankelijk in haar beroep. Thans komt het College toe aan een inhoudelijke beoordeling van het beroep. Deze beoordeling houdt in een toetsing of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen.

Tussen partijen staat onbetwist vast dat appellante op 1 september 2011 aan M1 is begonnen met haar Wetenschappelijke Stage en dat studenten in de studie jaren 2010-2011 en 2011-2012 geen VGT mochten maken tijdens de Wetenschappelijke Stage op grond van de toenmalige regelgeving.

De huidige facultaire regelgeving over de VGT is neergelegd in de R&R 2013-2014. In onderhavig geval zijn de bladzijden 3, 9 en 10 van belang.

De motivering van het bestreden besluit inhoudende dat er geen beoordeling kan worden gegeven voor een toets die niet is afgelegd kan niet in stand blijven. Immers, verweerder geeft zelf al aan dat in geval van afwezigheid door ziekte de VGT met een onvoldoende wordt beoordeeld. Ook in dat geval is er geen toets afgelegd, en wordt er wel degelijk een beoordeling gegeven. Dit is dan ook terug te vinden op blz. 9 R&R: "Afwezigheid, behoudens force majeure, betekent een onvoldoende voor de desbetreffende voortgangstoets."

Voorts stelt verweerder dat er slechts twee vrijstellingen kunnen worden gegeven en dat appellante reeds twee vrijstellingen heeft gekregen waardoor er van nog een vrijstelling geen sprake kan zijn. In de R&R is echter nergens neergelegd dat de Wetenschappelijke Stage tot twee vrijstellingen leidt voor het cohort van studenten die in de studie jaren 2010-2011 en 2011-2012, waartoe appellante behoort, hun M1 zijn begonnen met een Wetenschappelijke Stage. Dit blijkt ook niet uit de Combinatietabel kennisprogressie M3 op blz. 3 van de R&R. Uit dezelfde R&R blijkt dat de grens van tien afgelegde VGT bij twee vrijstellingen niet "hard" is in tegenstelling tot wat verweerder stelt. In geval van afwezigheid bij ziekte past verweerder namelijk een toets toe of er toch aan de vereiste kennisprogressie is voldaan. Het College constateert strijdigheid tussen het bepaalde op blz. 3 R&R protocol tentamen vereisten

kennisprogressie master geneeskunde en blz. 9 en 10 R&R tentamenvereisten master geneeskunde 2013-2014. Gelet op het vorenstaande is het College van oordeel dat verweerder de afwezigheid van appellante tijdens de VGT in februari 2014 dient te beoordelen op dezelfde wijze waarop studenten die afwezig zijn door ziekte worden beoordeeld. Verweerder dient alsnog te toetsen of appellante het vereiste kennisniveau heeft bereikt.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing niet in stand kan blijven.

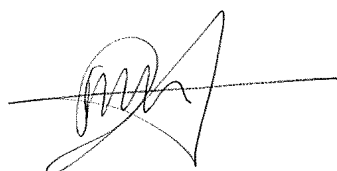
VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante gegrond en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 19 juni 2014 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter,
Prof. dr. R. Broer en mevrouw R. van der Wiel, leden in tegenwoordigheid van
mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.